

Skautluse õppeväljadelt

2. VIHK

Lähemaid ülesandeid

Äsja oli võimalus meie skautluse õppetöö korraldajatelt kohtadelt aruanete kaudu hankida andmeid selle üle, milliseid tõkestusi esineb töö korraldamisel ja milliseid soove esitatakse omalt poolt.

Eriti silmatorkavalt esinesid 4 soovi:

- 1) Juhtide ettevalmistuskavade ühtlustamise tarve.
- 2) Kõrgemate skaudijuhtide kursuste vajadus.
- 3) Instruktori vajadus kohtadel virgutamiseks.
- 4) Vajadus hundipoegluse juhtide ettevalmistuseks.

Need soovid on tabatud õieti, kuna need on olnud meie tähtsamateks küsimusteks, mille edendamiseks juba aastaid pingutusi tehtud ja milleks tuleb tööd jätkata.

Püüan anda järjekorras lühidad vastused.

1. *Juhtide ettevalmistuskavade* küsimus areneb samm-sammult. „Skautluse õppeväljadel 1938. a.“, lk. 5—9 on antud põhikavad, mille alusel salgajuhtide ettevalmistamine ja samuti õppepäevade korraldamine kohtadel on teostamist leidnud. Senini pole olnud mingit tarvet nende kavade ja põhijuhiste muutmiseks, kuna need jätavad omakorda avarad võimalused õppejuhtidele kursuseid sisustada vastavalt kohalikkudele võimalustele. Sageli rõhutatud tahet rahvusparasuse, rahva eluvalduste ja eluläheasema kavastuse seisukohast tuleb vaid tervitada ja õhutada. Siiski ei tohita unustada, et kursuste kavastamine liigse laialivalgumisega ja raskemate nõuete juurdelisamisega võib noorte huvi vähendada, sest skautlus on mäng ja kui suudetakse mängu huvi säilitada ja kestva tempoga mängida, siis on see kõige paremaks eelduseks mängu nõuete kordkorralt raskendamiseks, mitte aga järsku. Kindlat üht šablooni kõigile anda, sellest hoidume. Skautlus põhjeneb isetegevusel ja loovsuse vaimul, seda tuleb vaid õhutada, et kursused annaksid maksimaalseid tulemusi.

Praktilise külje rõhutamine, näiteks käsitööde näituse korraldamise või muul teel, on väga soovitatav. Üks malev võib eeskuju anda teisele.

Kohalikkude õppepäevade kavastamise küsimus on veel osaliselt katsetamisajajärgus, sellepärast pole siin veel lõplikku aluskava meil kujunenud. Käsitlusel on olnud „Skautlus”, lk. 2—13 antud juhiseid ja koonduste kavastused, millest lähtudes võib ka töö edasi areneda. *Rühmajuhtide kursusteks* (maleva harjutuskool) on sama materjal täiesti sobiv.

2. Praegused, neljandat aastat kestvad *üleriigilised skaudijuhtide kursused* on välja kujunenud kindla meetodi alusel 1 aastase kestusega. Need on kõrge-
mad skaudijuhtide kursused konspektiivsel kujul ja peavad täitma kahte tühemikku, kuna meil puuduvad malevates rühmajuhtide harjutuskursused ja puudub ka skaudijuhtide kõrgeim õppetsentrum (Gilwelli kursus).

Huvi *kõrgemate skaudijuhtide kursuste* vastu on sedavõrd suur, et paljud meie vanemad skaudijuhid on soovi avaldanud kursustest osavõtuks väljaspool kodumaa piire. Mitte üksnes see asjaolu, vaid et ka meie naaberriikides on juba mõnda aega suure eduga teotsenud kõrgemad skaudijuhtide kursused, paneb meile seda suuremad kohustused, et küsimuse lahendamisele asuda kõige suurema intensiivsusega. Sellest lähtudes tundub meile otse kahetsemisväärse asjaoluna olukord, et tunnustatud skautide organisatsioonile on ette veeretatud vormlikud takistused, mis ei luba meid iseseisvalt kursusi üritada. See on aga eksisamm, kuna teadliku skaudijuhtide kaadri suurenemisega ja üldise kasvatusliku taseme tõusuga võtaks kogu Eesti noorsoo isetegevuslik kasvatus töö küll arusaadavama, sõbralikuma ja aruksteist abistavama ilme. Loodame aga kindlasti, et juba lähem tulevik need arusaamatused lahendab ja meie täie hooga võime jätkata tehniliste ja sisuliste ettevalmistustega kõrgemate skaudijuhtide kursuste avamiseks. Selleks on juba sisulisi ettevalmistusi küllaldaselt tehtud, mida siinkohal puudutada pole tarvet. Suudame meie lähemas tulevikus selle tähtsa ülesandega toime tulla, siis loomulikult lähevad praeguse üleriigilise kursuse funktsioonid sellele üle. Teisalt aga teadliku juhtide kaadri suurenemine võimaldab ka malevates läbi viia iseseisvat rühmajuhtide ja nende abiliste instrueerimist vastavate harjutuskursuste kaudu. Ma arvan, et kui meil avanevad kord kõrgemate juhtide kursuste väravad, siis need avatud on juhtidele kõigist Eesti noorte organisatsioonidest, kellel aga tõsiselt tahet ja arusaamist skautliku kasvatusmeetodi rakendamise mõistete vastu, ja evivad selleks vastavaid eeldusi.

3. Meil ei ole võimalusi palgaliste *instruktorite* ametisse seadmiseks ja selleks pole ka niipea veel tarvidust. Ideaalsem ja vahest ka innustavam on, kui saame kõigi nende malevate soove rahuldada, kes ühel või teisel juhul pöörduvad meie poole instruktoriga saamiseks mõneks päevaks. Selle eest tahame hoolt kanda, et Peastaabil oleksid ikka võimalused vabatahtlikkude jõudude väljasaatmiseks instruktoritena märksa laiemas ulatuses kui senini.

4. *Hundipoegade* küsimus on sama valus kui vanemskautluse probleem. Ainult kahes malevas on viimastel aastatel tehtud mõningaid algatusi hundipoegade juhtkonna ettevalmistamiseks. Nüüd on aga ülemaaliste kursuste juhtkonna liikmete vahel tõsisemalt kaalutletud võimalust, kokku kutsuda eelseisval suvel üle riigi mõneks päevaks hundipoegluse töö korraldajad ja vastavad juhid lippkondadest, et katsetada esmakordse lühikursusega, mis peab haarama suuresti praktilist külge.

II üleriigil. skaudi-õppejuhtide päevadest osavõtjaid Tartus 15./16. IV 39.

Vastanud esinenud neljale küsimusele ja soovidele, ei saa selle juures rõhutamata jätta veel vajadust salgajuhtide instrueerimiseks lippkondades n. n. rühma nõukogu kaudu, vilunud juhiga eesotsas.

Sama leiaks aset võimaluste piirides ka hundipoegluse ja vanemskautluse harudes töö edukaks juhtimiseks.

Nii võime ette kujutada *lippkonda*, noorte vabal isetegevuse printsiibil rakendatud kolmeklassilist kooli, kui head administratiivset korrastust „ühise juhataja“ (lippkonna juht) ja „klassijuhatajate“ (karja, rühma ja ringi juhid) juhtimisel. Meie peame teadlikud olema, et lippkondade töö on selleks tähtsaks teguriks, mis edasi kannab praktilistel teedel neid teadmisi, mida tavaline kool vaid õpetab. Ja selleks vajame korrapäraselt rajatud ja otstarbekalt juhitud lippkondade tegevust.

Skautijuhid, — vabatahtlikud, igasuguse ainelise tasuta töötajad. See töö on kujunenud ja kujuneb tõeliseks südameasjaks. Ideelise skautluse ülekandmine, kohandamine meie maa ja rahva oludele. Head töötulemused, need on tasuks.

Seda tööd hakatakse järjest arusaadavamalt hindama.

Meie riigijuhid ja Haridusministeeriumi Noorsoo ja Vabahariduse Osakond on järjest enam ja enam heatahtlikumaks muutunud skautide kui tõeliste patriootide vastu, sest skautluse liikumine ei taotle kitsaid omakasutaotlevaid piüüdeid, vaid teotseb oma paremat arusaamist mööda riigi ja rahva hüvanguks, tunnustades ühtlasi tõsiasja, et igäihele on kallis ja püha oma isamaa, sellepärast sõbralikud suhted teiste maade samasihiliste organisatsioonide noortega võidavad pinda edasi.

Meie tahame loota, et vabatahtlikult edasi areneda tahtjaile noorteuhtidele ei tõmmata ette mingeid piiriseid, vaid meid lubatakse ja isegi julgustatakse ning soodustatakse hoogsalt jätkama seda kultuurset noorte juhtide ettevalmistustööd, milleks oleme juba aastaid pingutusi teinud.

Tagasivaade

Üleriigilistel skaudijuhtide kursustel ligi 300 osavõtjat

Aastaid pikki oldi tegutsetud. Skautlust võeti ja tunti meil pealiskaudse mängu ja ajaviitena...

Pikkamööda on sisuline selgitustöö oma mõju avaldanud ajakirja „Eesti Skaudi“ kaudu, kuid seda siiski ainult omas ringis.

Viimase kümne aasta kestel ilmunud skautlikud käsiraamatud on avaldanud juba suuremat mõju, arusaamist süvendada aidates ka küllalt laialdases kooli-, seltskonnategelaste ja noorte sõprade peres.

Võistluse kihutusel leidis skautluse meetod suuremat jäljendamist skautluse paralleelorganisatsiooni „Noorte Kotkaste“ ridades. Sealgi on ilmunud rida käsiraamatuid.

Selle tagajärjel on selgitustööna skautlikud küsimused konverentside, nõupidamiste ja laagrite kirjeldamise teel suuresti aset leidnud ajakirjanduses.

Kui seesuguse selgitustöö tulemusena käsikäes tegeliku tööga nii noorte juhtide ja vanade sõprade juures pikkamööda juba üldiselt oldi veendumusele jõutud, et

tõeliselt on skautlus kasvatus

mängleva teel, kõrgete sihtide ja kindlate meetoditega, alles siis hakkas ikka enam ja enam maad võtma arusaamine

skautliku kasvatuseteadliku süvendamise tähtsusest. Seda vajadust mõjutas aga kõige rohkem organisatsiooni liikmete arvuline juurdekasv.

Juhuslikke katsetusi salgajuhtide kursuste näol ja muudel teedel kohtadel ju teostati, koordineerivat kätt aga ei olnud, ei peetud ka lähemaid läbirääkimisi õppemeetodite üle. Nii ei omanud skautliku meetodi rakendamine ei ühtlast ega teadlikku ilmet.

Ühenduses 1926. aastal peetud I Suurlaagri eeltöödega aitasid skm. H. Paalmani pingutused ajakirja „Tallinna Skaut“ ja ringsõitute kaasabil skautlike meetodilisi küsimusi mõnevõrra selgitada. Järjekindlat süvendamist ja edasiarendamist sellele kahjuks kauaks ei järgnenud.

Alles 1935. aasta sügisel,

kui mitmed vanemad skaudijuhid olid läbistanud Gilwelli kui skaudijuhtide kõrgema kooli, julges nende ridade kirjutaja Gilwelli lõpetanud juhtide üksmeelsel koostööl algatada

üleriigiliste skaudijuhtide kursuste korraldamisega.

Huvi oli ootamatult suur, peaaegu kõigist malevatest kandideerisid kursustest osavõtjatena esmakordselt üle 100 skaudijuhi, kellest registreeriti 85.

Kursuste ametlik avamine toimus Tartus, s. a. Haridusministri, Eesti Skautide Peavanema N. Kannu poolt 30. septembril 1935. aastal.

Sellest algatusest on kujunenud kindlal õppemeetodil ja alustel põhjenevad kursused, mis oma kavastuselt koosnevad 3 osast: teoreetiline, õppelaager ja tegelik katseaeg. Kursuste kestus 1 aasta.

III üleriigil. skaudijuhtide kursuste rühm õppelaagris Koitjärvel 1938. a.

Põhjalikum ülevaade nende kursuste alustest ja kahe esimese kursuse rakendumise käigust ja kavadest on toodud „Skautluse õppeväljadelt“ 1938. a. väljaandes, lk. 4 ja 10—18.

Teoreetiline osa aga varieerub iga kursusega.

Järgnevalt toon ära möödunud III kursuse teoreetilise osa küsimused (IV kursuste küsimuste avaldamine on veel enneaegne):

Ainult isiklikuks kasutamiseks!

III üleriigil. skaudijuhtide kursustest osavõtjaile.

I. osa (teoreetiline).

Küsimused vastamiseks 15. märtsiks 1938.

1. Millised tegurid rakendavad skautliku kasvatusesüsteemi (Sktl. teel, lk. 7—20) tänapäeva elus kõige mõjukamalt, eriti silmas pidades rahvusliku kasvatusesüsteemi. (Skauti seaduste, töötuse ja hüüdsõna rakendus tegelikus elus.)
2. Kuidas viid poisid tasemele, et ta hakkaks individuaalsest enesekasvatusest ise huvi tundma. Seleta salga kui tõelise tööühiku tähtsust selle juures.
3. „Skautlus on rõõmus vabaõhu suurmäng suurte võimalustega, kus poisid ja juhid teotsevad käsikäes.“ Praktilisi võimalusi sinu rühmas. Loe „Kehaline kasvatus“ (Sktl. teel, lk. 124—139); mis oled ette võtnud tugevuse, tervise ja tervishoiu süvendamiseks rühmas.
4. Kaks vanemat 15—16 a. skauti on rahuldamatud ja silmnähtavalt mõtlevad „elumehelikkusele“:
  - a) üks neist on arenenud liiga kiiresti ja rühma vastu ükskõikne ning mõtleb elus rohkem huvi leida,
  - b) teine liiga isemeelne, valitsematu: räägid tõsiselt, ta naerab näkku ja mõjustab sellega teisi poisse halva poole.Teine variatsioon:
  - a) üks salga juhte ütleb, et tegevus ei paku huvi ja loobub,

b) teine salgajuht 16 a. vanuses suitsetab ja talle pole see kodus eriti keelatud,

d) üks salgajuhte on sisse võetud liigest spordihuvist, skautlus jääb temale huvivaeseks.

Vali neist kahest variatsioonist kolm juhtu ja kirjelda, mis teeksid neil juhtudel?

5. Täienda üsna lühidalt: rühma nõukogu, rühmituse komitee, rühmituse nõukogu, nende koosseis ja ülesanded.
6. Üks rühmajuhth kurdab, et salgasüsteem ei ole sobiv. Kirjuta temale kiri.

~~~~~
Ei saa märkimata jätta, et kõigis kolmes õppelaagris on kõik 62 osavõtjat praktilised katsed käsitöö, sölmimise, spleisimise j. m. aladel edukalt sooritanud.

Tulemused kõnelevad.

Kolme kursuse töö tulemustena võime tänaseks nimetada juba 40 diplomeeritud skaudijuhti, milline arv on küllaldane, arvestades nõuetega ja „oote ning lootuse prooviga“, mida igapäev nii vanuse, kihi või „seisuse“ peale vaatamata tuli läbi teha.

Kohtadelt saadud aruannetes märgiti peaaegu kõikjal üleriigiliste kursuste mõju skautliku meetodi ja skaudivaimu süvenemise seisukohast.

Lisaks „Skautluse õppeväljaldelt“ 1938. a. väljaandes lk. 17 loetletud 32 nimele on kursused lõpetanud:

33. Jürna, Meinhard — Alutaguse.	37. Asi, Aleksander — Alutaguse.
34. Kargaja, Konstantin — Narva.	38. Reesaar, Ernst — Lääne.
35. Kukk, Endel — Rakvere.	39. Tuudelepp, Eugen — Valga.
36. Tammart, Henno — Saare.	40. Valter, Lembit — Rakvere.

Neljandad kursused

on praegu käigus teoreetilises osas. Osavõtjate arv on eriti rohke.

Kursuste juhtkonda

kuuluvad skautmastrid: H. Michelson (juhataja), skm. H. Paalman (juhataja asemik), skm. E. Pavelson, skm. E. Jõgi, skm. R. Tõnuri ja skm. A. Peikel.

Õppelaagrite tegevuse edukaks läbiviimiseks on lektoritena ja majandusalal korraldajatena kaasa aidanud hr. H. Niiler, skm. R. Keres ja nskm. R. Uus.

Pisut arvudest.

Kolmel üleriigilisel kursusel on olnud 209 osavõtjat. Kui juurde arvata ka käesoleva kursuse osavõtjaid, tõuseb üldarv 300 lähedale. Osavõtjaid on olnud kõigist malevatest.

Kolmel kursusel on esitatud teoreetilisi töid 103, õppelaagritest osa võtnud senini 62, kogu kursuse lõpetanud 40 osavõtjat.

Õppelaagritest on osa võtnud Tartust 16, Tallinnast 11, Rakverest 8, Peterist 5; Narvast, Võrust, Pärnust, Valgast — igast 3; Kuressaarest, Haapsalust, Alutaguselt — igast 2; Viljandist, Nõmmelt, Tapalt — igast 1 osavõtja. Võib loota, et eelseisev 4. õppelaager selle pildi sootu teiseks muudab.

Vanuse järel on osavõtjaid õppelaagrites olnud: üle 20 aasta vanuses — 20, 20-aastaseid — 3, 19-aastaseid — 8, 18-aastaseid — 6, 17-aastaseid — 15, 16-aastaseid — 19. Olgu märgitud, et kursuste lõpetamise kõige madalamaks vanuse piiriks võib olla 17 aasta vanus.

Skautliku tegevusaja keskmine aastate arv:

I	õppelaagris (29 osav.)	6,4	aastat.
II	„	(16 osav.)	6,0 „
III	„	(17 osav.)	8,8 „

Üleriigiline skaudi-õppejuhtide kogu

Skautliku õpetegevuse korraldamiseks, reguleerimiseks ja ühtlustamiseks moodustati õppejuhtide kogu, milline koosneb üleriigiliste skaudijuhtide kursuste juhatastest ja malevate õppejuhtidest.

Eriti on õppejuhtide kogu ülesandeks salgajuhtide kursuste korraldamine malevates ja üldiste juhtide õppepäevade korraldamine malevates ja ringkondades.

Samal viisil kujunevad malevate õppejuhtide kogud kohtadel maleva õppejuhiga eesotsas.

Üleriigiline õppejuhtide kogu astub kokku vähemalt kord aastas.

Praegune koosseis

Üleriigil. skaudijuhtide kursuste juhatus:

Juhataja	skm. H. Michelson, Tartu — Aia 41—2.
Juhat. asemik	skm. H. Paalmann, Tartu — Gustav Adolfi 65—4.
Liikmed	— skm. E. Pavelson, Nõmme — Tähe 5.
„	skm. E. Jõgi, Tallinn.
„	skm. R. Tõnuri, Tallinn — Vene 26.
„	skm. A. Peikel, Tallinn — Imanta 23—14.

Malevate õppejuhid ja asemikud:

Alutaguse	— nskm. Paul Bruns, Jõhvi, Uus 12. nskm. M. Jürna, Jõhvi, Raudteejaam. nskm. H. Brück, Jõhvi, Rakvere 1. nskm. A. Asi, Kohtla, algkool.
Harju	nskm. A. Peepre, Tallinn, Auru 2.
Järva	nskm. E. Igarik, Paide, Uus t. 10.
Lääne	I jsk. S. Jõe, Haapsalu, Suur-Lossi 39.
Narva	skm. K. Luuga, Narva, Tornipi. 2. nskm. O. Vaks, Narva, Paemurru 11.
Nõmme	I jsk. L. Jägel, Nõmme.
Petseri	nskm. R. Uus, Petseri, Kiriku 17.
Pärnu	nskm. E. Bliedernicht, Pärnu, S.-Jõe 10/12. nskm. H. Kumm, Pärnu.
Rakvere	skm. E. Priimann, Rakvere, Pikk 24.
Saare	nskm. A. Klaas, Kuressaare, Laadjala pk. nskm. N. Maripuu, „ „ Tallinna t. 3.
Sakala	skm. E. Külvet, Viljandi, Uueveski tee 11. skm. A. Moks, „ „ Linnu 2.
Tallinna	skm. E. Ots, Tallinn, Vene 26. nskm. J. Rajaleid, Tallinn, Vene 26.
Tapa	I jsk. K. Taada, Tapa, Pargi 5. R. Kuusk, „ „ Ülesõidu 4.
Tartu	skm. H. Haamer, Tartu, Riia 113. nskm. R. Keres, Tartu, Sõbra 27. I jsk. R. Oja, Tartu, Herne 38—4.
Valga	nskm. E. Kallas, Valga, Naha 2.
Võru	nskm. N. Pästlane, Valga, Kuperjanovi 42.

Ülevaateid kohtadelt

Salgajuhtide kursustel 2 aastal 500 osavõtjat, õppepäevad, erialalised kursused, algatusi maleva harjutuskooli ja hundijuhtide kursustega.

Ülevaade kaheaastasest salgajuhtide ettevalmistuse tööst, õppepäevadest ja muudest üritustest malevates pakub üsna huvitavat pilti.

Kõige rõõmustavam nähe on see, et kõikjal on küsimusi päris innukalt üritatud ja peaaegu kõikjal on aset leidnud salgajuhtide kursuste korraldamine. Õppepäevade mõte hakkab ikka enam ja enam läbi lööma. Lisaks on korraldatud mitmesuguseid erialalisi kursusi, nagu esmasabi, gaasikaitse, võimlemise, rahvatantsude, pioneeralala, meriala, näitekunsti, vetelpääste, kodukaunistamise jne. aladel.

Edasi ei saa märkimata jätta õppealaliste hoogürituste alalt salgajuhtide kooli tööde näitusi, skautlikkude teadmiste võistlusi jne.

Maleva harjutuskooliga (rühmajuhtide kursus) on katsetatud kahes suures malevas.

Hundipoegluse juhtide õppealal on kahes malevas esimesi katseid tehtud, pealinnas on katsetatud isegi vanemskaudi juhtide instrueerimisega...

See loetelu näitab, mis kusagil teostunud ja millest teisel tuleks eeskuju võtta. Üksteiselt õpitakse, üht-teist abistatakse. Nii sammume kätt ulatades ikka edasi paremusele.

Kus on vaja parandust?

Nähted, kus alatud on salgajuhtide kursustel liigselt suure arvuga ja hiljem seistakse massilise äralangemise ees, näiteks Jõhvis 26 pealt 9-le, Narvas 16-lt 7-le, Sakalas 29 osavõtjast 6 lõpetajat, Tapal 30 osavõtjalt 15 (6) peale. Võib loota, et nüüd on vahekorrad üldiselt juba paranenud. On ju olustiku kohaseid takistusi, nagu maa kaugus lippkondade laiali oleku tõttu (Alutagusel, Harjus). Kuid põhjusi võime otsida meetodi puuduses või liigses loengute pidamises.

Mõnes malevas (näit. Narvas) on kasutatud kursuste edukaks läbiviimiseks huvitõstmiseks teatud erialalise küsimuse vastu seltskonna tegelaste kaasabi teatud eriteadlaste juurde kutsumisega.

Salgajuhtide instrueerimine lippkondades võtab maad, see on juba skautliku kasvatuse põhisüsteem, et salgajuhte instrueerib rühmajuht rühmanõukogu teel. Meie peame järjest püüdma ja süvendama mõtet, et lippkonna või esijoones rühma ees seisaks värikas juht, kes oleks suuteline salgajuhte virgutama, nende osuksi praktilisel teel täiendama.

Alutaguse.

I salgajuhtide kursused 1938. aasta esimesel poolel korraldati Jõhvis 26 osavõtjaga kohalikkudest lippkondadest osavõtjaile. Kavas oli sisetevõimuses 10 koondust, katse-aeg, katsed ja ööpäeva laager.

II salgajuhtide kursus viimasel tegevusaastal Jõhvis, Kohtlas ja Kiviõlis, kokku 15 osavõtjaga. Peetud 10 koondust, katsed ja katse-aeg, ööpäevane laager.

Teostunud hoogtöö I järgu eksami- te sooritamiseks kursustest osavõt- jaile.

Lippkondades on salgasisüsteem ellu viidud. Tööd takistab lippkondade suur kaugus üksteisest (10—40 km.)

Kursuste läbiviimiseks mitmes kohas moodustati maleva õppejuhtide kogu.

Harju.

1938. aastal oli salgajuhtide ettevalmistus juhuslikku laadi. Käesoleval kevadel on alustatud salgajuhtide ettevalmistusega juba kursuste moodusel, mis jätkub juunikuuni.

Malevas on käimas „hoogtöö“ skautliku vaimu tõeliseks rakendamiseks õppejuhi pidevate ringsõitudega maal asuvate lippkondade instrueerimisega.

Aprillikuus teostus Harju skautjuhtide õppepäev.

Järva.

1938. aasta salgajuhtide kool salkadevahelisel võistlusmeetodil teostas 9. märtsist kuni 30. maini. Algul osavõtjaid 24, lõpetajaid 19 salgajuhti.

Käesoleval tegevusaastal salgajuhtide kursusi pole korraldatud, küll on aga suurt sisulist tööd tehtud maleva 15. aastapäeva pidustuste eel. Detsembrikuus peetud õppepäev, millest 37 skaudijuhti osa võtsid.

Lääne.

Lääne skautide peres on märgata juhtkonna ettevalmistuse alal paranemist, kuna nüüd on ka leitud oma õpejuht. Nii on salgajuhtide ettevalmistus toimunud suuremas ja tähtsamal lippkonnas eneses.

Skaudijuhid on osa võtnud Punase Risti poolt korraldatud samariitlaste ja kohaliku jahtklubi poolt korraldatud navigatsiooni kursustest ja need alad on malevas tuntavalt levinenud.

Narva.

1938. aastal peetud salgajuhtide kursustel 16 osavõtjat, kellest lõpetasid 7.

Käesoleval tegevusaastal salgajuhtide kursustel osavõtjaid 26, tööd pole veel suudetud korraldada salgasiustemise. Selle eest on aga lektoritena kaasa tõmmatud eriteadlasi Narva seltskonnast. Näiteks üks hea jahimees kõneles juhtumeid lindude, loomade ja looduse elust üldse. Teine kõneleja viinud kuulajad signaalsiooni optilistesse saladustesse jne. Kavatsusel on ka õppelaager.

Kursuseid on korraldatud esmasabi alal.

Nõmme.

Juhtide ettevalmistustöö on olnud üsna hoogne.

1938. aastal salgajuhtide koolist osavõtjaid 29, kellest lõpetas 18.

1939. aasta algul (2. I 39) alati uute kursustega salgajuhtidele, 25. III — 1. IV peetud katsetele ilmus 21 osavõtjat, kellest lõpetas 17. Peetud on aprillis salgajuhtide õppepäevad.

Korraldatud salgajuhtide kooli tööd näitus.

Mitmeid hooguritusi õppegevuse alal ja ka individuaalset instrueerimise meetodit on kasutatud.

Petseri. (Puudub aruanne.)

Pärnu.

1938. aasta esimesel poolel, näitlikude salgakoonduste korraldamise teel salgajuhtide eneste poolt, teostuski salgajuhtide kooli sisuline töö, millest osavõtjaid oli 30, kellest 24 lõpetas. Selle kõrval teostus ka maal asuvatele salgajuhtidele kursus, koosnedes 2 õppepäevast (kumbki 2 päeva), kokku 16 tundi.

Käesoleval tegevusaasta osas salgajuhtide kursus 13 (15—19 a. vanuses!) osavõtjaga algas detsembris. Praktilises osas on lisaks eelmise aasta kavale — jälgimine, mis rakendatult joonistamise ja loogilise mõtlemise arendamisega täidab suure tühimiku poiste huvialadest. Kursus sisaldab rohkem koduseid ülesandeid ja laagri ning matka küsimusi salga seisukohast. Kuuaruanded katseaja kestel nõutavad.

Rakvere.

1938. aastal peetud salgajuhtide kursustel osavõtjaid 40, kellest lõpetas 34.

Käesoleval tegevusaastal peetud õppepäevad 119 osavõtjaga. Erialalistest kursustest korraldatud näitekursusi 23 osav., gaasikaitse kursused 157 osav., kodukaunistamiskursus 178 osav. Lippkondade salgajuhte on instrueeritud vajadust mööda.

Saare.

1938. aasta kevadel teostusid õppepäevad Kuressaares 40 osavõtjaga, salgajuhtide kursusteni siis veel ei jõutud.

Käesoleval tegevusaastal aga alustas oktoobris tegevust salgajuhtide kool, olles läbistanud teooria, katseid, kusjuures 30 osavõtjast 20 katsed sooritas, laager on veel ees. Ka Pühas on kursuses käigus 18 osavõtjaga.

Õppepäevad peetud veebruaris Kuressaares 70 osavõtjaga.

Erialalistest kursustest tuleks märkida esmasabi kursust 15 osavõtjaga.

Lippkondade töö edendamiseks peetakse lippkondades lippkonna nõukogu koosolekuid, mis kannavad instrueerivat ilmet.

Sakala.

1938. aastal peetud salgajuhtide kursus 29 osavõtjaga, kellest lõpetas 6 (!).

Käesoleval tegevusaastal õppetegevuse alal erilisi üritusi korraldatud ei ole, välja arvatud instrueerimised talvise rühma töö raamides.

Tallinn.

1938. aasta kevadel ja suvel peetud salgajuhtide kursustel 35 osavõtjat, kellest lõpetas 28; 16 valitud võtsid osa 10-päevalisest juhtide laagrist Anni järvel. Traditsiooniline „Hallihundi“ võistlus teostus 8 salgas 64 osavõtjaga.

1938/39. a. tegevusaastal (sept. kuni tänini, peetud salgajuhtide kursus 46 osavõtjaga, kellest lõpupoolel 38 osavõtjat; rühmajuhtide kursus 25 osavõtjaga, kellest ainult 1 ära jäänud; äsja algatatud karjahuntide kursus 11 osavõtjaga. Peetud Harju skautjuhtide päevad. Õppepäevadest peetud 2 salgajuhtide nõupidamist, 1 lippkondades tegutsevate juhtide ühine nõupidamine maal. Erialalisi kursusi gaasikaitse, autojuhtimise, võimlemise instr., rahvatantsu, suusatamise, paadijuhtide, jahijuhtide, mudellennukite ja lennuasjanduse alal. Maleva laagri eellaagrina peetud juhtide jaotuse kohaselt laagreid.

Tapa.

1938. a. salgajuhtide kursus 30 osav., kellest eksamil 15 ja lõpetajaid vaid 6. Kursused korraldati ka esmasabi ja päästmise alal 42 osav.;

1939. a. kevadel jälle salgajuhtide kursused; peetud hundujuhtide õppepäevad 8 osavõtjaga.

Sügisel korraldatud pioneerala kursus 32 osav., salgajuhtide instrueerimispäevad.

Tartu.

1938. aasta algul korraldatud salgajuhtide koolist läbistus 25 osavõtjat, lõpetajaid katsetuste järele 15. Peeti ülemaleval. õppepäev 60 osavõtj.

1938/39. tegevusaastal (sept. kuni tänini) algul salgajuhtide kool 32 osavõtjaga, teoreet. osa koos näitlikkusega võeti läbi 8-al 2-tunnisel koondusel, lõpetasid katsed 24 skauti; järgnes praktika lippkondades 3 kuu kestel ja lõppkatsetele pääseti lippkonna juhtide soovitusel, lõppkatsed sooritasid 17 noort skaudijuhti. 1939. a. kevadel teine kursus salgajuhtidele sama korra järele, vaid suuremat rõhku veel pandi praktilistele ülesannetele, nagu käsitöö, tabelid, kiritööd jne. Kursuste lõpetamiseks tunnustati 32-hest 17, kuna järelkatsed määrati 8-le.

Muudest kursustest võiks nimetada merialalist kursust 30 osavõtjaga. Teostunud on esmakordse eduka katsega maleva harjutuskooli (rühmajuhtide) kursus vastavate kavade alusel 30 osavõtjaga.

Teostunud maleva ülddemonstratsioon 300 sakudi osavõtul kõigil skautluse aladel kindlas tööjaotuses. Ka on salgajuhtide instrueerimine teostunud mõnedes lippkondades, kuid katsetusena.

Valga.

1938. aastal salgajuhtide kursuste tegevus oli väga innukas, algul 45 osavõtjat, kellest lõpetas 29.

Käesoleval tegevusaastal algas salgajuhtide kursuste tegevus jaanuaris 13 osavõtjaga, salga koonduste näol, teoreetiline osa teostunud, järgnesid katsed.

Võru. (Puudub aruanne.)

Kokkuvõtteid õppejuhtide päevadelt

Eksisammud lippkonna töös

Skm. R. Tõnuri.

I. Lippkonna tegevuse hüved:

1) Lippkond hõlmab ühisesse perre kolm skautlikku tegevusharu, loob nn. „kambavaimu“, mis annab poisile võimaluse hunduks astudes end kasvatada noormeheks — vanemskaudiks, ilma et temal tarvitseks vahepeal üleminekul hundust skaudiks või skaudist vanemskaudiks seista küsimuse ees, millises üksuses jätkata kord alatud skautlemist. Neis otsinguis on noor sageli kaotanud kontakti skautlusega.

2) Lippkonna tegevus ja kasvatuslik kava kõigis kolmes tegevusharus annab võimalusi noori kasvatada kindla süsteemi järgi ja

3) Lippkonna vanemad astmed oma eeskuju andva tegevuse ja saavutistega annavad õhutust noorematele.

II. Lippkonna töös ilmnenud või ilmnevate puuduste suhtes võib nimetada järgmist:

1) Sisuline töö ja tegevus peab tegevusharude läbi viidama täielikult lahus, vastavalt ala rakendusviiside ja abinõudega.

Laagrid, matkad, koosolekud, võistlused jne. ühisürituste näol ei ole kooskõlas lippkonna süsteemi põhimõtetega. Juba puht füüsiliseltki ei ole see lubatud. Kui kasvatame noori ühede ja samade meetodite ja abinõudega, siis võtame neilt noortelt huvi edasi sammumiseks skautide ridades — oleme lasknud neid maista, mitte aga seedida.

2) Äärmise tähtsusega on, et skautlik töö ja tegevus sünniks kindla, varem igakülgsest läbikaalutud kava järgi. Kui tahame tööst tulemusi saada, peab meil olema kindel töökava vähemalt aastakski. Tänuväärse ja eeskuju andva töö sel alal skaudirühma jaoks on teinud master Michelson vastava raamatukese näol („Rühma aasta“). Tahaksin näha, et selliseid mustertöökavasid oleks meil kõigi tegevusharude jaoks, eriti aga lippkondadele.

Viimase jaoks võiks master Ots katsetatud eeskuju anda.

3) Traditsioonide puudus lippkonnades võib pidurdavalt mõjuda skautlikul arenemisel. Noore üleminek skaudiks, see kohustab meid looma vastavaid traditsioone, pidulikke hetki, kus noor teatud elamuste läbi saaks virgutatud uutele arenguteedele, uutele üleminekutele. Aastamärgi väärtus tõuseks tunduvalt, kui see pidulik koonduisel vanema juhi poolt rinda kinnitatakse. See õhutab ka teisi.

4) Väär vaade on, kui kasvatame noori ainult oma lippkonna silmaringi ulatuses. Üks hea sportlane võib lippkonna au tõsta, kuid ühel päeval jõuab see noormees veendumusele, et skautlus ei paku temale midagi haaravat ega kütkestavat. Lippkonnale aga oleks suureks auks, kui tema liige organiseerib ja juhib mõnd uut skautl. üksust, kus tema suudaks anda noorte kasvatamiseks oma parima loomingu.

5) Majandusliku hüveolu. loomine tõstab lippkonna töö edukust. Sidemete loomine poiste vanematega, vanemate komiteede või teiste selliste organite näol soodustab teisalt ka juhtkonna suuremat pühendamist kasvatus tööle.

Nimetada võiks veel väerika lippkonna vanema valiku tähtsust. Laagrid. Ühisüritused mitme lippkonna rühmade vahel. Pidulikud koondused talvise tegevuse algul ja lõpul. Tõotuse andmine. Koldeõhtud. Ühise jõulurõõmu valmistamine. Vanemate õhtud. Leplik meel teiste lippkondadega.

Eksisammud hundukarja töös

Skm. A. Peikel.

Üldiselt on teada, et skautlus on kasvatusmeetod märgleval teel, et see on suurmäng, mis annab võimaluse 8-a. poisikesele seda mängu kuni vanueani mängida — kui tal selleks ainult soovi ja tahet jätkub.

Endastmõistetavalt ei ole mängu rakendusviis kogu aeg samane, vaid kohandatud poisi arenemisele. Poiss algab mängu hunduna, on skaut ja vanem skaut ning lõpuks Sõprade Seltsi tegelasena juhib mängu ja virgutab mängijaid.

On organiseeritud hundude kari — kamp poisse — kellel on soov mängida skautluse mängu. Kambale leitakse juht, igati korralik ja laitmatu kommetega vanemskaut, kes hundust peale on juhiks arenenud, kellel selge skautluse siht ja tööviis, kes on teadlik selles, et pesa karjas on salgasüsteemi algrakk, milles areneb hiljem salgasüsteem. Ülles teadlik, et hundust kasvab ja areneb skaut, püüab ta omandatud skauditeadmisi hundule kergemal kujul edasi anda, olles arvamisel, et hundipoeglus on „junior skautlus“. Sellega on juht teinud vea, mis ongi peamine hundude juhtimise alal lippkonnas.

Kuigi hundipoeglus valmistab ette skaute — ei ole see mitte skautlus ja skautlemine, nii kui lasteajaa töö ei ole mitte koolitöö — vaid ainult huviäratamisepaik kooli ja selle tegevuse vastu. Nii on ka hundipoeglus poisi huviäratamisepaik skautide tegevuse vastu, ning seepärast on väärikud hundudele skautide tegevust. Isegi skautide laule ei ole soovitatav laulda ja nende mängusid mängida; rääkimata 5—6-päevalistest laagritest, mis mõnes malevas hundudele korraldatakse pea igal suvel.

Üldiselt on ju teada, et noored võtavad vanematest eeskujuga: tahavad nende sarnaseks saada ja nende tegusid teha. See nähe on ebaloomulik selles mõttes, sest igas vanuses olev inimene peab täitma endale vastavaid kohustusi. Neid vanemate tegusid, mis noorena tahetakse sooritada, saab vastavasse ikka jõudes niikuinii teha.

Miks laseme siis hundusid sooritada neid tegevusi ja elada läbi neid elamusi, mis ta alles skaudina peab läbi tegema ja läbi elama. Hoidkem skautide mäng skautidele ja ärgem laske hundusid sellega tegelda — kuna skautide tegevus ei ole neile mitte mingisugusel kujul määratud. Hundipoeglus ei ole isegi paralleelne tege-

vus skautide tegevusega ja seepärast tuleb hoida hundud skautidest ja skautide tegevusest eemal. Miks? Seepärast, et hundul oleks midagi veel teha, kui ta skaudi salka astudes algab kulgemist piki skautlikku teed. Et temal oleks uut ja huvitavat ennetundmatut tegevust ja elamusi, mis teda köidab skautlema.

Lubatagu kokkuvõtlikult kirjeldada hundude ja skautide tegevuse erinevust, tõmmates selleks mõned paralleelid:

1. Hundipoeglus on kodu ja koduümbruse, skautlus ühiskonna programm ja tegevus laiemas ulatuses. Kuna perekond ja kodu on ühiskonna algelement, siis siin peabki poiss (kes oma teada täismees) omama õige arusaamise, milles tema kui ühiskonnaliikme tegevus seisab ja skaudina rakendab enese ühiskonna teenistusse.

2. Skautide kasvatusliku tegevuse keskpunkt, nn. tuum on koondus hundude tegevuse keskpunkt — koonduse vaheajad ja vabad hetked enne koonduse algust, kus hunduga kõneldes saab samane siht saavutatud.

3. Skautlus on laagrielu ja välitegevus sõna laiemas mõttes — hundipoeglus „tagahoovimäng“. Hundude välitegevus on rajatud poiste seltsimehelikule mängule. Kui skaudid matkavad ja läbivad pikki maid — tunnevad hundud lõbu ja naudingut päevasest väljasõidust või jalutuskäigust.

Kokkuvõttes on hundipoeglus mängupoistele nende vabal ajal, neis piires, millise juht on kujundanud. On meeldiv puhkeaeg poisile, mille üle ta tunneb rõõmu. Julgustab poissi tema harrastusi ja õpinguis. On poisi terve arendaja. On tegevus, mis ei vii poissi koduümbrusest eemale — kust eemalduda jõuab ta kasvades niikuinii — vaid õpetab teda koduümbrusesse jääma.

Usun, et on selgunud tõik, et hundipoeglus ei ole „junior skautlus“, veel vähem skautluse ja skautide tegevuse järeleaimamine — vaid et see on niisugune tegevus poistega, kus kogu aeg hoitakse skautluse kõrged aated hundude silme ees uute pingutatavate elamustena, mis saab auhindu virguse ja edasipüüdmise eest hunduna.

Eksisammud 12-16 a. poiste rakendamisel

Skm. Harri Haamer.

Terve rõhk lippkonna töös tuleb panna poiste tööle 12—16 aastateni. See ongi õige skautlemise aeg poisile. Selle aja õige rakendamine on otsustava tähendusega poisi edaspidisele saatusele.

Raskusi ilmneb minu kogemuste järgi selles tegevusas õige mitmesuguseid.

Need raskused on erilaadsed rühma mitmesuguselt moodustatud koosseisuga, ning vajaksid tegelikult olukorrast tingituna otsest käsitamist. Näit. rühm võib koosneda täiesti skautluses vilumatuist poistest, ehk jälle hundi-poegade karjast ületulnuist, ehk mõlemi segust. Raskused, mis esinevad täiesti uute poistega tegutsemises, need võivad ilmnedä vaid saamatus juhtimises. Muidu oleks teoreetiliselt nendega kõige kergem käsitada laialdast skautluse programmi. Palju suuremat valmisolekut ja osavust nõuab aga segarühmade üheks tervikuks ühendamine.

Kõigepealt võib tekkida palju sekeldusi hdp-karjast ületulevate poistega, kes vägisi püüavad rühmas moodustada oma iseseisvat kampa, keda hiljem raske on sulatada rühma vaimu kohaselt üldisesse sõprusringi.

Ja veel teine üldisemalt nähtud raskus seisneb vanemate poiste liigses eraldumises nooremaist. Ilma ühislaagrita ja üldiste kogumisteta ei kasva lippkond iialgi ühiseks pereks. 12—16-aastased poisid olgu ses mõttes vanemskautide kui ka hundipoegade ühiste kokkupuutumiste keskuseks.

Seejärel märgiksin mõned väärsammud, mis on enamasti sõltuvad juhi-isikuga.

1. Määrata programm, mida kunagi ei suudeta täita. Võta vähem ette jõu ja nõu kohaselt.

2. Poiste koormamine erialalise tegevusega. Erialadele valmistugu vaid asjast huvitatud nn. eksamiõhtuil.

3. Poiste tööta jätmine. Lase nad vähemasti kooris haigutada.

4. Poiste eneseavalduste piiramine. Ära juhi — sa pole „führer”, ära käse — sa pole veebel! Ära õpeta — sa pole koolmeister. Jälgi oma poisse nende tegevuses — sa oled ju nende vanem vend.

5. Poiste võimete üle- või alahindamine. Tehku nad vaid seda, mida jaksavad.

6. Valevõistluse pinevuse õhutamise. Sinu rühm on kõige parem siis, kui sa seda iial ise ei maini.

7. Ära unusta piasasju. Neist koosneb tihti terve elu, miks ei sõltuks neist sinu rühma töö.

Väärsammud, vead vanem- skautidega töötades

Skm. Ed. Ots.

Vanemskautidena mõtlen poisse 17—24-eluaastani, kes olnud skaudid, või erilisest püsivast huvist skautlikust tööst osavõtuks tõuke saanud.

Juht ei tohi unustada, et ka vanemskaut peab olema väärikas juht ja suurim skaut. Matkadel või mõnes hubases, sõbralikuks kujunenud õhkkonnas hoidku tema oma väärikusega ära rasvased anektoodid, kaalutlematud sõnad, nilbed jutud, neidude eimiskikskipidamine j. m. sellesarnast. Sisendagu ta oma poistesse sellist arusaamist, et selleks pole vaja alati tema juuresolekut.

Milliselt oleme lahendanud usulise kasvatus, kuidas oleme viinud poisid lähemale oma hingele? Kas pole me seda hoopiski unustanud, tülikaks ja liigseks pidanud?

Kuidas ja kas oleme selgitanud suhtumist neidudesse? Kas ei kasuta meie poisid nende nõrkust? Kas näevad nad esmajoones temas tulevast emaga ja on talle sõbraks, rüütliks? Miks ei aita me pelglikke, häbenejaid? Miks ei hajuta me neist kartlikkust?

Kas nõuame vanemskautidelt karmilt skaudiseaduste ja raudsete seaduste täitmist? Või laseme täielise lodevuse selles valitseda?

Miks kaldume viimase poole?

Kas oleme kasvatanud neid nooremate juhtimiseks, ideeliselt, hingeliselt neid seks kasvatanud? Kas oleme usaldanud neile ka raskemaid, pingutust nõudvaid ülesandeid? Kas oleme konstateerinud nende täitmist? Mis oleme teinud, kui selles oleme näinud lohakust, äärmist kohusetundetust meie korralduste suhtes?

Kas paneme küllalt rõhku skaudi järguüksameile ja erialadele? Miks laseme kujuneda omad koondused „parlamendi istungeiks“? Miks laseme oma skautvennad koondusel astuda mugavate härradena? Kas vaheldus kantseleimeestele, ärisellidele või käsitöölisele ära ei kulu? Miks laseme teda veeta rühma koondusel selliselt, nagu see tal igas ühingus osaks langeb?

Ta ootab juhilt midagi uutset ja huvitavat, talle kasuks tulevat.

Me ei tohi lasta kujuneda malevas funktsioneerivaid harrastusringse vanemskautide ainsaiks tegevuspaikadeks, vaid kandvaks ja kasvatajaks jäägu tema lippkonna vanemskautide haru. Peame rühmas looma väärtusliku ümbruse, kuhu kõik skaudid pikisilmi püüavad. Vale on nähe, kui poiss meelsamini skaudiks tahab edasi jääda, kui van-skaudiks saada.

Miks laseme n. n. „grüünes käigud“ kujuneda poistele ainsaiks loodusele lähenemisvõimalusteks?

Miks laseme van-skautide laagri kujuneda suurimaks lohakuse ja hoole-tuse vaatepildiks? Kas puhkelaagriski ei võiks kord ja puhtus valitseda? Kas pole retkeil igale noormehele palju väärtuslikku? Miks ei suudame haarata kõiki oma poisse? Miks ei võta me neile omast oma tegevuskavva?

Kuidas õhutameme edasiõppimist töö-käijais? Kas on meil küllalt üldkultuurseid alaseid töökavas? Kuivõrd õpetame igapäevasele elule lähedasi teadmisi? Kas ei saa keele õppimistki töökavva võtta? Kas oleme sidendanud poistes elukutse tähtsust, aidanud kaasa neile elukutse valikul?

Missuguseiks on kujunenud meie klubiõhtud?

Jätame kaardid, paberossid ja alkoholi!

Toome enam vaimukultuuri, — võimaldame poistele enesearendamist.

Miks pole me samme astunud omale kodu hankimiseks? Koristame ja hooldame seda ise. See ei tohi kujuneda „olengute“ korraldamiskohaks, vaid skautluse templiks. Saagu see armsaks kohaks, kus viibimine on heaks meelelahutuseks ja puhkuseks. Selles korraldame ka oma seltskondlikud õhtud; — me ei tohi poisse hoopis vöörutada tütarlastest, oleme selles ainult taktilised ja mõõdukad.

Miks jääb vanemskautide vorm vööraks? Miks läheme ise peidetud vormiga või hoopis ilma skaudipeole? Miks teevad seda poisid?

Kas anname skaudi üleminekul vanemskautide rühmale pidulikuma ilme, või jätkub ainult käsikirjas avaldamisest?

Pole halb, kui skautvennalik, sõbralik vaim ja arusaamine valitsevad vanemskautide ja noorte skaudiealiste juhtide vahekorras.

Mis oleme teinud, et lippkonna vanemskaudid oleksid tõeliselt skautidele vanemateks vendadeks?

Lippkonna majandusliku hüvangu eest hoolitsegu vanemskaudid (vanemas astmes!).

Olgu skaudi nimel tuumakas sisu, s. o.:

- a) arenenud kohusetunne,
- b) hoolsus,
- c) nobedus ja
- d) täpsus.

Sellisena on skaut otsitud tööjoud.

Oleme veendunud skautluse kõrges väärtuses, tuleb saavutada vääriline tunnustus, vajame seda praegu kõige enam. Kuid tunnustus seab kohustusi sisule!

II. üleriigilistel skaudi-õppejuhtide päevadel vastu võetud resolutsioonid, Tartus, 15./16. aprillil 1939. a.

1. Õppejuhid peavad tarvilikuks jätkata skaudijuhtide ettevalmistust kindla süsteemi austel, teha intensiivseid ettevalmistusi kõrgemate skaudijuhtide kursuste avamiseks, sondeerides pinda malevates harjutuskoolide loomiseks, jätkata salgajuhtide ettevalmistust, süvendades ka salgajuhtide instrueerimist lippkondades.
2. Õppejuhtide päev peab tarvilikuks hundujuhtidele üleriikliku lühiajalise õppelaagri korraldamist.
3. Lippkonna tegevus, rakendatult skautlikul meetodil, on suureks jõuks liikmete edasiarendamisel skautlikul teel, seepärast tuleb lippkonna tegevuse väljakujundamisele omistada erilist tähelepanu.
4. a) Õppejuhid peavad soovitavaks, et Eesti Skautide Maleva Peastaap astuks ühendusse üleriikliku õhu- ja gaasikaitse organisatsioonidega ja malevad kohapealsete organisatsioonidega, et selgitada skautide kaasatetegutsemise võimalusi.
b) Õppejuhid leiavad tarviliku olevat, et luuakse skautide jaoks rahvusliku teenistuse märk, mille võivad saada üle 14-aastased skaudid erilise katse läbi. Eksamineerijaiks paluda vastava ala instruktoreid.
- d) Õppejuhid võtavad oma ülesandeks ergutada juhtide ja vanemas eas olevate skautide osavõttu kohalikest õhu- ja gaasikaitse kursused.
- e) Õppejuhid leiavad, et tuleb selgitada, milliseid ülesandeid skaudid vabatahtliku organisatsiooni liikmetena võivad täita võimalikkude ülelinnaliste ja ülemaakondlike õhukaitseharjutuste ja häirete korral ning vastavalt sellele võtta osa harjutustest skaudi vormis.
5. Õppejuhid peavad tarvilikuks seada oma püüdeks kasvatada vanemskautideks noormehi, kes tegutsevad skaudi seaduste ja töötuse alusel vanemskautide kohastes tegevusvormides skautliku kasvatusliikumise kolmanda astmena — vanemskautide üksusena.
6. Õppejuhtide päev peab tarvilikuks, et Peastaap läkitaks vabatahtlikke vanemaid juhte instruktoritena kohadele õppetööd virgutama ja juhte ette valmistama.

ILMUS TRÜKIST

Tartu Skaudisõprade Ühingu väljaandel

ILMUS TRÜKIST

28 aastat skautlust Eestis

Hind 75 senti.

Objektiivne ülevaade meie skautide ja gaidide tööst ja elust 28 aasta keskel.

Albumi hinna markides ettesaatjaile saadetakse album kätte kuludeta.

Saadaval raamatukauplustes.

Pealadu:

„POSTIMEHE“ RAAMATUKAUPL. Tartus, Suurturg nr. 16.

Jooksvaid ülesandeid ja teateid

IV üleriigil. skaudijuhtide kursuse õppelaager

on kavatsetud 11./16. augustil 1939. a. Koitjärvel. Kursustest osavõtjaile saadetakse tarvilikud juhtnöörid juunil s. a.

Lühikursus hundujuhtidele

on kavatsetud 2—3 päevase kestusega skaudijuhtide õppelaagri ajal Koitjärvel. Vastavad kavad on välja töötatud. Hundujuhtide kursus teostub täiesti iseseisvalt. Võimalikud on ainult ühised lõkkeõhtud. Arvatavasti paigutatakse hundujuhid taredesse, kui vastav lepe selgub.

Malevate igasugustest õppelaagritest

tuleb teatada Peastaabi õppeala üleriikl. juhile 2 nädalat enne laagri aega ühes täpse asukoha, aja ja tegevuskavaga. On kavatsusel instrueerimise ja tutvunemise otstarbel külastada kõiki sellekohaseid üritusi vanemate, kogenenud juhtide poolt.

II õppejuhtide-päeval Tartus

avaldati soovi salgajuhtide väljaõppe kavade täiendamiseks ja ühtlustamiseks. Kuna see ülesanne nõuab põhjalikke kaalutlusi, palun asja huvides malevate õppejuhte saata kavadest, mille kohaselt üks või teine kursus toimunud, ära kirjad. Väga soovitav on juurde lisada ühe kursusest osavõtnu märkmik.

Koosolekute protokoll

II üleriigil. skaudi-õppejuhtide päevadest on koostatud üksikasjades, kõigi esinenud sõnavõttudega ja saadetud käsitlemiseks kõigile skautide malevate staapidele.

Koostanud skm. H. MICHELSON. Eesti Skautide Maleva Peastaabi väljaanne.

E. K.-Ü. „Postimehe“ trükk, Tartus 1939.